

KUNSKAP FÖR HUVUDET OCH NÄRING FÖR SJÄLEN

Ledarna för STI:s medlemsorganisationer publicerar i tur och ordning en andakt i denna spalt.

Ett behövt

Du bekymrar dig och oroar dig för så mycket, men bara ett är nödvändigt. (Luk. 10:41–42)

Jesus ord får en att hoppa till. Han ruskar oss så vi vaknar. Han tvingar oss att stanna upp och lyssna. Hur så, bara ”ett är nödvändigt”?

Ursprungligen uttalades orden till Marta, som betjänade Jesus och sin syster som satt vid hans fötter. Efter en lång arbetsdag tjänade hon ännu osjälviskt. Marta hade uppenbarligen nyligen varit med och hört liknelsen om den barmhärtige samarien. Hon beslöt sig för att sätta orden i handling, inte bara vara ordets hörare, utan också görare. Kanske hon även skämdes en smula för sin systers del: det lämpade sig inte alls för en kvinna att diskutera med en man på det sättet, dessutom sittandes så nära vid hans fötter.

Vi kan förstå Marta, som finkänsligt och försiktigt antyder det besvärliga i situationen till Jesus, genom att uppmana honom att tillrättvisa systemen att tänka på sitt uppförande! Lukas berättelse illustrerar tydligt två själstillstånd. Ibland, kanske också ofta, funderar en kristen alltför mycket på sina göranden. Han eller hon gör mycket gott och tjänar flitigt. Och faktiskt: om jag bara själv lärde mig bli lika praktisk, om jag skulle bli lika brinnande i kärlek och om jag kunde handla lika osjälviskt i mitt kall. Vi behöver alldeles vanligt kristet vardagsliv och i stället för att söka sin egen ära. Men mitt i sysslorna glömde Marta allt om var hennes själ kunde finna ro. Ro i själen kan inte uppnås genom prestationer, det är någonting som ges som gåva. Nåd och åter nåd (Joh. 1:16). Maria mindes detta. Därför satt hon också vid Jesus fötter. Där njöt hon av evangeliets underbara frihet. Hon blandade inte sina egna strävanden i gåvorättfärdighet. Hennes salighet var och förblev vid Guds ords löften. Det enda ”nödvändiga” var det här.

Vi kan förstå, att den Helige Ande påminner oss om att nåden är tillräcklig genom evangeliets berättelse. Den Helige Ande leder oss tillbaka till Frälsaren. Varje kristen utsätts för frestelser. Först försöker människan ”förbättra sitt gamla jag”, senare försöker hon ”reparera sitt nya jag”. Men det gamla jaget kan man inte förbättra, utan det måste korsfästas och utplånas. På samma sätt kan man inte reparera sitt nya jag. Den nya människan är redan fullkomlig genom offerblodet på Golgata, som sådan färdig för det eviga livet. Låt oss ändå inte favorisera någondera systemen. Vi behöver dem båda. Maria står för det själsliga och Marta för det köttliga. Tillsammans med dessa systrar är vi den underbart förskönnade bruden, som saliga i tron förtröstar och glädjer sig över Blodsbrudgummens kärlek och i ödmjuk trofasthet visar honom fortsatt underdånighet.

Timo Laato, Länsi-Suomen Rukoilevaisten yhdistys